

LLETRES

POESIES, de Ramon E. Bassegoda.

Heus ací un llibre ben simpàtic: un recull de poesies del poeta del Principat, Ramon E. Bassegoda, que el seu fill Joaquim Bassegoda ha editat en llengua iriginària i, a més, en traducció francesa. El prefaci, de Jacint Laporta; la biografia del doctor Bassegoda, del meu estimat amic i company Llorenç Jou i Olió, i uns poemes de Marian Amat, Pere Riera Riqué i Josep Franquesa i Gomis dedicats a la memòria del poeta i patrici Bassegoda, són així mateix, traduïts al francès, així com un estudi espanyol del basc Dionisio de Azkue (Denisxi) sobre la poètica de Bassegoda, qui, nat a La Bisbal el 1856, moria a Barcelona el 1921.

Bassegoda fón un poeta postverdaguerrà. Els temes que l'inspiren, la tècnica que empra, és ben bé d'abans de Maragall. Cristià, patriota i casolà, la vida del camp, l'amor de la llar, l'esperança i el desengany l'emocionen i el fan cantar amb tonades càlides. Quan els temes són més senzills, les seues poesies, tendrals i fresques, són millors.

Excellí en el sonet. Els poemes records de Suïssa que s'insereixen en este volum són tots sonets i, encara, en porta d'atres. Tots tenen aquell punt de duresa de l'època en la que ni l'idioma es prestava a filigranes ni els temes a finors i subtileses.

Bassegoda vixqué en el temps del nacionalisme heroic. A vint anys redactava un periòdic manuscrit que després es convertí en setmanari imprés, *La Llar*. El seu patriotisme exaltat li féu escriure estos versos:

"Oh, mai per mai! Lluitem a tota ul-
[trança
el mateix amb Castella que amb la Fran-
[ça,
amb l'infern, si l'infern les ve a ajudar."

I traduí Dante, Corneille, D'Annunzio, Horaci, Musset... Fón, realment, una fura ben representativa dels anys en què vixqué, de l'escola de poetes abrandats de Fe, de Pàtria i d'Amor.

Heus ací una mostra de la seua corda religiosa:

LA VERGE DE MAIG

És la rosa del camp, és el lliri
més flairós que a Judea florí,
és la glòria i el goig de l'empiri
a qui Déu posa amor sense fi.

És hortet segellat, regalada
font que corre d'Hebron per la vall,
és la torre de vori preada
i de tota puresa mirall.

La veu seua és la mel d'una bresca
i el cel s'obre quan ella somriu,
i s'hi troba prop seu l'ombra fresca
de les palmes de Sion a l'estiu,
i bella és com la reina pastora
per qui l'harpa polsà Salomó,
estimada del rei qui l'adora,
de palaus i jardins fent-li do.

Ara només ens cal remarcar el bon gust de l'editor de publicar este recull tot adptant-lo ortogràficament a les normes actuals. És el que hauria de fer-se a València amb les poesies de Llorente ara que amb motiu del centenari de la seua renaixença s'ha d'editar novament el famós *Llibret de Versos*.

CARLES SALVADOR

